

אאא, חוזם: 2350
אל: רהmesh/137
מ-: ניו יורק, נר: 45, תא: 010394, זח: 1652, דח: ב, סג: שם,
ביבב
32843
שמור/בહול לבוקר

201.01

אל: סמנכ'יל ארבייל
מנהל ארבייל 2

דע: לשכת רה'ם ושב'ט
לשכת שה'ח
לשכת סגן שה'ח
לשכת המנכ'יל
משפט
וושינגטון

מאת: אהרן יעקב, נאו'ם

הנדון: מועבייט - פגישת שגריריה אריה'ב וישראל לאר'ם

1. השגריר יעקב וחברי משלחתנו נפגשו היום עם השגרירה אולבריט ואנשי משלחתה. השתתפו מציגים: השגרירה אולבריט, ווקר, גריי, רוזנטוק וקונטראמין. מציגנו: השגריר יעקב, מלמד והחים.

2. האמריקאים מסרו לנו את הגירסה האחורה של נייר העובדה שהוכן במהלך המensem עם משלחות מצרים (בשם הקבוצה הערבית) ואשי'. השגרירה אולבריט ציינה כי נייר זה הוא תוצאה של מומי קשה ומסובך. היא הוסיפה כי הנייר אינו סופי, אלא משקף את מצב המום אחמול בעבר. הנייר מועבר אליכם בנפרד.

3. מסרנו לאmericאים את העורותינו לניר כדלקמן:

א. סעיף המבוא האחרון: סעיף זה מזכיר או מאשר מחדש את החלטות מועבייט הרלונטיות, כולל 799, שבן אושרה תחולת אמנה ג'נבה בשתיים. אמרנו כי יש להסתפק באישור חדש של אמנה ג'נבה, מכל'י לאזכור החלטות מועבייט קודמות. כן חיזקנו את ידי האמריקאים בהתנגדותם לאיזכור ירושלים.

2/3

ב. סעיף אופרטיבי 1: סעיף זה מגנה בחריפות לא רק את הטבה בחברון אלא גם פעולות אחרות (OTHER ACTIONS) שגרמו למותם של מעלה מ- 50 פלסטינים ולפצעיהם של מאות אחרים. הביטוי 'פעולות אחרות' יכול להתרפרש

כמתיחס לפועלות של כוחות הבטחון שלנו. הפעולות הללו היו לגיטימיות וננקטו בתגובה להפרות סדר חמורות. אין איפוא מקום לגנות אותן.

ג. סעיף אופרטיבי 3: סעיף זה מתייחס ספציפית לפעולות לא חוקיות אלימות של מנהלים ישראלים, בעוד שידוע כי רוב הפעולות האלימות הוא מעשה ידיהם של ארגוני הטרור הפלסטיניים. אין איפוא מקום לייחד לרעה רק את המנהלים הישראלים. מוטב, במקומות זאת, להתייחס לפעולות אלימות מכל צד שהוא.

ד. סעיף אופרטיבי 4: סעיף זה מתייחס לעניין הנוכחות הבינלאומית או הזירה באופן שונה מכפי שסוכם בינו לבין משלחת ארה'ב אTEMOL (مبرק השגריר 912 מ - 28/2). הנוסח הכלול בניר העובודה מוציא את עניין הנוכחות הבינלאומית מהקשר שבו מדובר בהצהרת העקרונות (מעקב אחר נסיגת צהיל מעזה ויריחו) ומצביע אותו אחר לחותין (הגנה על פלסטינים). אנו מבקשים שיוחזר לניר העובודה המקורי שסוכם בינו ובינם, כולל אזכור הסכם קהיר.

4. אולבריט ואנשיה הגיעו על הערותינו כדלקמן:

א. סעיף המבואר לאחרון: הערותינו עלות בקנה אחד עם עמדתם. ינסו לשנות את הנוסח בהתאם. כמו כן, ימשיכו לעמוד על אי אזכור ירושלים.

ב. סעיף אופרטיבי 1: רשמו לפניים את הערותינו בעניין 'פעולות אחרות'.

ג. סעיף אופרטיבי 3: נכוון שפעולות אלימות מבוצעות גם עיי ארגוני טרור פלסטינים, אולם ההחלטה העומדת על הפרק אמורה להתקבל בעקבות טבח שבוצע עיי מנהל ישראלי. הם, האמריקאים, ניסו לאזן את הנוסח, אולם הפלסטינים התנגדו לכך.

ד. סעיף אופרטיבי 4: סעיף זה מבוסס על האמור בהצהרת העקרונות. נכוון שאה'ב וישראל מעדיפות נסח אחר, אולם הפלסטינים מתנגדים לנוסח ההוא. הם גם מתנגדים לאי-זיכרון הסכם קהיר.

5. אולבריט אמרה כי על כולנו לזכור שהדבר החשוב הוא חידוש שיחות השלום. עליינו לנשות איפוא ולהסידר את הנושא מעל סדה'י של מועבייט, כדי שיחות השלום תתחדשנה בהקדם האפשרי.

6. ווקר הפנה את תשומת הלב לרשימת הנושאים הארוכה, הכוללת מדיניות כגוןLOB, איראן ואחרות. הוא הבHIR לבני שיחו העربים כי נomics קיצוניים במועבייט אינם בעליים בקנה אחד עם המומי על הצעת ההחלטה. ווקר אמר כי ארה'ב מעדיפה שמוubiיט לא ממשיך בדיון כל עוד לא ת gobush הצעת ההחלטה. האמריקאים רמזו לבני שיחם כי אם יהודש הדיון ללא gibous ההחלטה הפסיקת המומי. ווקר הוסיף כי הנשיה התוון החדש (שגריר צרפת) אינו משתח פועלה בעניין זה ומוכן לחדש את הדיון גם ללא השגת הסכמה בעניין נסח ההחלטה.

7. השגריר יעקי שאל שוב, בסוף הדיון, מה תהיה עמדת ארה'ב בשלב הסופי לגבי איזכור ירושלים כחלק מהשתחים. האמריקאים השיבו: לא נסכים בשום פנים. הוא העלה שוב את הצורך באיזכור הסכם קהיר, שהרי נוכחות בינלאומית חייבה להיות בהקשר של הצהרת העקרונות וモותנית בהסכם הצדדים. הוא הודה לאולבריט ומשלחתה על מאמציהם וביקש שוב שיביאו בחשבון הצדדים. הוא אמר כי אנו מצדנו נעביר את הדברים לירושלים, לצורך עדכון וקבלת הנחיות.

אהרן יעקב, נאו ים
1 במרץ 1994

תפוצה: שהח,SSH, שהח,SSH, שהבט, שהבט, מנכ"ל, מנכ"ל, מנכ"ל, מנכ"ל, מנכ"ל,
סמנכ"ל שלום, שלום, רחטמזה, ישראלי ערב, יועמש,
משפט, ר/מרכז, ממד, ר/מרכז, אמן, ר/אגת,
ביין, ארבל 2, מצפה, סמנכלת קשורת, עמית 475, מטה אטטחים

סססס